

Vesna Pobežin

Knjiga, ki je pred vami, prinaša zbir tekstov, ki vsak po svoje, a vendar z določeno skupno mero, obravnavajo tematiko šolskega polja. Poteza, ki jih družijo, je predvsem v tem, da naslavlja nekaj, kar je glede na deklarativno raven sodobnega pedagoškega diskurza mogoče zajeti predvsem kot njegovo »drugo«. Čeravno se tematike šolskega polja in pedagoškega diskurza večinoma lotevajo s teoretskih pozicij, ki so pedagoškemu diskurzu zunanje, ob tem ne gre za stavo na pluralnost alternativnih pogledov, ki bi skušala v imenu raznolikosti, demokratičnega mnoštva nazorov od zunaj kritizirati uniformno vladajoče pedagoško »Eno«. Prav tako ne gre za pristanek na iluzije o dobi po »koncu ideologij«, v kateri naj se enotujoči pritiski – zlasti na področju vzgoje in izobraževanja – ne bi več vršili, ali pa celo za »ustvarjalnost« v iskanju »drugačnega« in »zanimivega« v obravnavi šolskega polja. Nasprotno. O monolitnosti vladajočega pedagoškega »Enega« je še vedno nadvse smiselno govoriti, nemara toliko bolj, kolikor se zdi, da je danes enotno prav v imperativu mnogoterosti, raznolikosti in razpršene individualizacije. Prej kot na stran kakršnekoli demokratične pluralnosti »drugih« pogledov se skuša pričujoči zbornik zato postaviti v razpoko »Enega« in se z njegovega notranjega roba razgledati tako po njegovi površini kot »drobovju«. Drugo, ki ga želi na ta način zadeti, je s pedagoškim diskurzom tako ali drugače notranje povezano, četudi le tako, da je zavoljo določene idejne konstelacije ali logike delovanja iz njega nujno izključeno.

Zastavek zbornika se po eni strani opira na način pojmovanja šolskega polja, ki vključuje celotno institucionalno strukturo izobraževa-